

РЕШЕНИЕ

№ 20119

гр. София, 11.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в
публично заседание на 20.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **3472** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 – 4 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на А. Г. П. чрез адвокат С. Г.-Д. срещу Решение № ПО-20/11.03.2025г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба на А. Г. П. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С250022-023-0000517/21.02.2025г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Жалбоподателят счита, че обжалваното ППОМ, както и потвърждаващото го решение, са незаконосъобразни и необосновани, като издадени при липса на ясни мотиви, при съществени процесуални нарушения, несъобразяване с материалния закон и несъответствие с целта на закона. С жалбата се иска отмяна на наложените предварителни обезпечителни мерки ведно с потвърждаващото ги решение на директора на ТД на НАП по подробно изложени съображения за незаконосъобразност.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена по изложените в нея съображения. Моли за присъждане на сторените съдебни разноски по делото.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП [населено място] чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед №Р-22002224004994-020-001/03.10.2024г. е възложено извършването на ревизия на ЕТ „Антон Гаврилов Попов“ с ЕИК[ЕИК] относно задължения по Закона за данъка върху

добавената стойност /ЗДДС/ за периодите: от 01.04.2023г. до 30.04.2023г., от 01.10.2022г. до 31.10.2022г. и от 01.12.2022 г. до 31.12.2022 г.

Издаден е Ревизионен доклад №Р-22002224004994-092-001/29.01.2025г., с който е направено предложение за установяване на публични задължения в размер на 21 692,64 лв.

В хода на образуваното ревизионно производство Г. Б., главен инспектор по приходите, в качеството си на ръководител на ревизията е подал до Дирекция "Събиране" в ТД на НАП С. искане №Р-22002224004994-039-001/30.01.2025г. да бъдат наложени спрямо ревизираното лице предварителни обезпечителни мерки за задълженията, които ще бъдат установени в резултат на възложената ревизия. Искането е обосновано с Решение №102/08.01.2025г. на Върховен административен съд във връзка с възложена проверка по прихващане и/или възстановяване, като установената сума за възстановяване е в размер на 117 546,95 лв. (внесени за главница и лихва по ревизионен акт). По повод издадения акт за прихващане или възстановяване №П-22221425016456-004-001/14.02.2025г. проверяваното лице е представило декларация за банкова сметка в „Обединена българска банка“ АД №[банкова сметка], която е на името на „Антон Попов“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], в качеството му на правопреемник на ЕТ „Антон Гаврилов Попов“ с ЕИК[ЕИК].

Издадено е Постановление с изх. №С250022-023-0000313/05.02.2025г., с което са наложени обезпечителни мерки върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по IBAN [банкова сметка], BIC: UBBSBGSF в „Обединена българска банка“ АД за сумата от 21 692,64 лв., представляваща главница в размер на 16 996,94 лв. и лихва в размер на 4695,70 лв. към дата 29.01.2025г.

Срещу издаденото Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки е подадена жалба с вх. №Ж-22-71/12.02.2025г. от А. Г. П., като е направено и допълнително искане за замяна на наложената обезпечителна мярка.

Постановено е решение №ПО-12/18.02.2025 г. на директор на ТД на НАП С., с което подадената жалба е оставена без уважение, като неоснователна. По отношение на направеното искане за замяна на обезпечителната мярка, административната преписка е върната на публичния изпълнител за предприемане на действия по компетентност съобразно мотивите на решението.

В изпълнение на решение №ПО-12/18.02.2025г. на директора на ТД на НАП С., публичният изпълнител е изпратил на 21.02.2025г. на декларирания електронен адрес за кореспонденция със жалбоподателя – [електронна поща], писмо за уточняване на предложението за замяна на наложената обезпечителна мярка, както и за необходимите доказателства, които следва да бъдат представени.

На 21.02.2025г. е изпратен отговор от А. Г. П. до Ю. П. – главен публичен изпълнител, дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., от който е видно че същият е изпратил извлечение от банкова сметка с актуално салдо по нея, а именно: сметка IBAN [банкова сметка], по която има наличност, покриваща размера на обезпеченото вземане.

В резултат на установеното публичният изпълнител е издал оспореното Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С250022-023-0000517/21.02.2025 г., с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по сметка IBAN [банкова сметка], находяща се в „Обединена българска банка“ АД за обезпечаване на публично вземане в предполагаем размер на 21 692,64 лв., в това число главница в размер на 16 996,94 лв. и лихва в размер на 4 695,70 лв. към дата 29.01.2025 г.

На 04.03.2025г. е издадено Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. №С250022-024-0013321/04.03.2025г., с което се отменя наложената с Постановление за налагане

на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С250022-023-0000313/05.02.2025г. обезпечителна мярка запор върху налични и постъпващи суми по сметка IBAN [банкова сметка], находяща се в „Обединена българска банка“ АД.

С Решение № ПО-20/11.03.2025г. на директора на ТД на НАП С. е отхвърлена жалбата на А. Г. П. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С250022-023-0000517/21.02.2025г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С.. В решението е посочено, че в искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки е направен обоснован извод, че в хода на ревизията ще бъдат определени публични задължения за в размер на 21 692,64 лв., от които главница в размер на 16 996,94 лв. и лихва в размер на 4695,70 лв., поради което налагането на предварителни обезпечителни мерки е необходимо с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които значително ще се затрудни събирането на бъдещите публични вземания. Изтъкнато е, че преценката на възможното затруднение се прави при съпоставка между предполагаемия размер на задължението и наличните материални активи на бъдещия длъжник. Счита, че са спазени изискванията на чл.121, ал.1 и ал.3 от ДОПК, а наведените от жалбоподателя възражения са неоснователни и недоказани.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на оспореното решение, подадена е пред компетентния съд и в предвидения за това срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол на настоящото производство са постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки. Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК).

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК. Спазена е формата, установена в разпоредбата на чл. 196, ал. 1 ДОПК. Директорът на ТД на НАП С., като компетентен горестоящ административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК, съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма.

Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК урежда случаите на налагане на обезпечителни мерки. Въпросните мерки имат привременен характер (чл. 121, ал. 4 и 5 ДОПК), като предназначението им е да гарантират събирането на публичните вземания на този етап от ревизионното производство, с оглед предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на длъжника, които биха осуетили събирането на задълженията за данъци, които ще бъдат установени с ревизионен акт. Ако при приключване на ревизионното производство с ревизионен акт бъдат установени публични задължения в очаквания размер, публичният изпълнител пристъпва към продължаване действието на наложените мерки съгласно възможността, предвидена в разпоредбата на чл. 121, ал. 6 ДОПК с налагане на обезпечителни мерки на основание чл. 195 ДОПК от същия вид и върху същото имущество, обезпечаващи конкретно

установените по основание и размер публични задължения, а в случай че не се стигне до установяване на очаквания размер на публичните задължения, може да се процедира по реда на чл. 208, ал.1 от ДОПК.

В рамките на производството по издаване на постановлението за предварително обезпечаване чрез налагането на съответните мерки компетентният публичен изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде невъзможно, респ. затруднено събирането на публичните задължения и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК, той има правомощието да наложи обезпечение. Преценката за евентуална затрудненост на събирането на задълженията е в рамките на неговата дискреционна власт.

Съгласно чл.197, ал.3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5.

Първото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК с ПНПОМ заповед на банкови сметки.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 ДОПК в случая не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. Изпълнително основание в производството по чл.121, ал.1 ДОПК не се изисква, тъй като обезпечителните мерки се налагат още в хода на ревизията, с цел предотвратяване бъдещи затруднения или невъзможност за събиране на установените в хода ѝ вземания. Предварителните обезпечителни мерки се налагат преди да възникне годно изпълнително основание – да бъде издаден РА, който подлежи на предварително изпълнение. В рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки публичният изпълнител изцяло е обвързан от предполагаемия размер на задълженията, посочен от ръководителя на ревизията.

Противоречивите позиции на страните по делото касаят преценката на третото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 3 ДОПК - дали обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 ДОПК.

Безспорно се установява по делото, че предварителните обезпечителни мерки са наложени в хода на извършвана на едличния търговец ревизия, тоест при образувано и неприключило ревизионно производство, въз основа на отправено до публичния изпълнител мотивирано искане от орган по приходите. По отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. В настоящия случай, след като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен от органа по приходите, публичният изпълнител е постановил оспорената обезпечителна мярка.

Процесните обезпечителни мерки са наложени на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК - в хода на ревизия, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Съгласно чл. 121, ал. 3 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност. Съдът

намира, че разпоредбата на чл. 121, ал. 3 ДОПК следва да се тълкува съобразно систематичното ѝ място, като се държи сметка на засиления държавен интерес, деклариран в чл. 121, ал. 1 ДОПК - охрана на събирането на публични държавни вземания. Всяко обезпечение неминуемо води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 ДОПК предвижда налагането изборително на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето.

Необосновано е твърдението на жалбоподателя за наличие на две обезпечителни мерки в хода на едно и също ревизионно производство. В изпълнение на чл. 199, ал. 4 от ДОПК публичния изпълнител е издал Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. №С250022-024-0013321/04.03.2025г., с което е отменил наложения с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С250022-023-0000313/05.02.2025 г. заповор на налични и постъпващи суми по сметка IBAN [банкова сметка], наоходяща се в „Обединена българска банка“ АД. Заповорът върху налични и постъпващи суми с обжалваното постановление е наложен по предложената от А. Г. П. банкова сметка в „Обединена българска банка“ АД. По този начин не се стига до свръхобезпечаване на публичното вземане в предпологаем размер на 21 692,64 лв. към дата 29.01.2025г., тъй като към настоящия момент единствената действаща обезпечителна мярка е наложената с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С250022-023-0000517/21.02.2025 г. , а именно: заповор на налични и постъпващи суми по сметка IBAN [банкова сметка], наоходяща се в „Обединена българска банка“ АД, която лицето А. Г. П. е предложил като равностойно обезпечение в процедурата по чл. 199, ал. 1 от ДОПК. Следователно правилно и законосъобразно публичният изпълнител е предприел всички действия, разписани в чл. 199 от ДОПК, като е заменил първоначално наложената мярка с равностойна такава, посочена от задълженото лице.

По изложените съображения, следва да се приеме, че решението на Директора на ТД на НАП С. е законосъобразно, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК (доколкото разпоредбата на чл. 161 от ДОПК е приложима само са производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл. 144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета) в полза на ТД на НАП – С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, установен в чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 100 лева.

Водим от горното, Административен Съд С. - град, III отделение, 55 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Г. П. чрез адвокат С. Г.-Д. срещу Решение № ПО-20/11.03.2025г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба на А. Г. П. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С250022-023-0000517/21.02.2025г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА А. Г. П., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], обл. С., СО, [улица] заплати на ТД на НАП [населено място] сумата от 100 /сто/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: